

ОСОБОВИЙ ЛИСТОК З ОБЛІКУ КАДРІВ

- Прізвище Максим'юк
ім'я Мігіє по батькові Моломиф'вич
- Стать жіноча
- Рік, число і місяць народження 1975 рік,
- Місце народження м. Конуси,
(село, місто, район, область)
Івано-Франківська обл.
- Освіта повна вища

Найменування навчального закладу, його адреса	Факультет або відділення	Рік вступу	Рік закін- чення або вибуття	Якщо не за- кінчив, то з якого курсу вибув	Яку спеціальність одержав в результаті закінчення навчального закладу, вказати номер диплома або • посвідчення
Трикарпатський університет ім. В. Сороки	педагогічний	1992	1997		педагогічне навчання історико-педагогічне ЛНВС №001013
ЛНУ ім. Шевченка федеративний Інститут	колегіальний інститут	2006	2008		директорське управління 2008-2009 рр.
Івано-Франківський інститут економіки	аерокосмічний	2008	2011		ВК № 3317 43 46 кавалерський нагрудний знаменник 2012 рр.
ЛНУ ім. Шевченка федеративний Інститут	колегіальний інститут				ВК № 008 2013

- Якими іноземними мовами володієте українська (родна)
PRE-intermediate - англійська
(читаєте і перекладаєте зі словником, читаєте і можете розмовляти, володієте вільно)

- Науковий ступінь, вчене звання кандидат наук з державного управління
(2012 рр.)

- Які маєте наукові праці та винаходи кандидатська дисертація:
"Державне управління у сфері культури:
європейський досвід для України" фрагменти
наукові публікації, статті, доповіді, тези

9. Виконувана робота від початку трудової діяльності (включно з навчанням у вищих і середніх спеціальних навчальних закладах, військовою службою і роботою за сумісництвом).

Заповнюючи цей пункт, установи, організації і підприємства необхідно вказувати так, як вони називалися на той час, дані про військову службу записувати із зазначенням посади

Місяць і рік		Посада із зазначенням установи, організації, підприємства, а також міністерства (відомства)	Адреса установи, організації, підприємства
вступу	звільнення		
01.04.1992	27.08.1992	аспірант, Колумбійський технологічний інститут	м. Колумб
01.09.1992	15.02.1997	студент, Аргентинський університет імені Бокальє Стерзіно	м. Буенос-Айрес
05.09.1997	26.08.1998	керівник дитячого центру, Колумбійське спеціальне школо-інтернат для дітей з фізичними вадами	м. Колумб
26.08.98	31.08.2001	перекладчик - перекладачка, Колумбійське спеціальне школо-інтернат для дітей з фізичними вадами	м. Колумб
01.09.2001	22.08.2006	супровідник, Латвійський державний інститут державного управління Латвійської академії державного управління при Президентові Республіки	Латвія - Бріксівці
01.04.2008	14.11.2008	головиною відділу соціальної роботи Колумбійського регіонального центру соціальної допомоги для сімей, дітей та молоді Колумбійської РДА	м. Колумб
14.11.2008	16.11.2011	аспірант кафедри Європейської інтеграції та права ЛДУ "ВНД" при Президентові Республіки	Латвія - Бріксівці
12.01.2012	14.05.2014	головний спеціаліст відділу територіального державного управління регіональних державних установ охорони культурної спадщини та пам'яток, Міністерство культури Республіки	м. Київ м. Буенос-Айрес

Місяць і рік		Посада із зазначенням установи, організації, підприємства, а також міністерства (відомства)	Адреса установи, організації, підприємства
вступу	звільнення		
14.05.2014	15.04.2015	головний спеціаліст Відділу територіального управління, управління, якщо це передбачено, культурних установ та охорони культурної спадщини, Міністерство культури України	м. Київ м. Львів – Франківськ
29.09.2016	09.10.2017	заступник начальника та керівник культури, вищої категорії, Кошарин сільськогосподарського Державного	м. Кошари
21.03.2019	04.06.2019	начальник Відділу освіти районного державного адміністра- ції, Кошарин районного адміністративного	м. Кошари
21.08.2019		методист лабораторії управління та організації освіти, Львів – Франків- ський обласний інститут педагогічного перепро- грамування	м. Львів – Франківськ
04.12.2019		методист лабораторії педагогічного розвитку та етикопедагогіки, Львів – Франківський облас- ний інститут педагогі- чного розвитку	м. Львів – Франківськ

10. Які маєте державні нагороди

(зазначити вид і дату)

11. Стосунок до військового обов'язку та військове звання

Склад

(командний, адміністративний, технічний та ін.)

Рід військ

12. Родинний стан на момент заповнення особового листка

неодружений
(перелічити членів сім'ї із зазначенням дати народження)

13. Домашня адреса, тел., робочий тел.

Колушків р-н, Ново-Франківська обл., 74334

«25» серпня 2021 р.
(дата заповнення)

Особистий підпис

Л. Максим'юк

Працівник, який заповнює особовий листок, повинен про всі наступні зміни повідомляти за місцем роботи для внесення відповідних даних у його особову справу

АВТОБІОГРАФІЯ

Максим'як Лідія Любомирівна

(прізвище, ім'я, по батькові)

Я, Максим'як Лідія Любомирівна народилася 1975 року в родині сільськогосподарців у місті Келуш Івано-Франківської області.

З 1991-1992 рр. навчалася у середній школі № 3, 10 м. Келуш. У 1990 році закінчила музичну школу у м. Келуш по класу флейти. Після закінчення середньої школи була лаборантом в Келушському освітньо-технологічному технікумі.

З 1992-1997 рр. - студентка Бринкернатського університету імені Василя Стуса. Навчалася на перекладному факультеті спеціальністю переклад української та англійської мов. Під час навчання в університеті була активною учасницею культурно-мистецьких заходів.

З 1997-2001 рр. працювала на посаді керівника кадрового управління та правово-організаційного у Житомирській спеціальній школі - інтернаті для дітей з розумовими порушеннями. Також за сумісництвом працювала в Келушському центрі аудиторського контролю дітей, надаючи їм моральну та матеріальну підтримку. Крім того, здійснювала організаційно-методичну роботу з педагогів та батьків дітей.

З 2001-2002 рр. навчалася в магістратурі Львівського регіонального інституту державного управління Національного університету державного управління при Президентові України. 2002 року моя магістерська робота "Державне управління у сфері культури: європейський досвід для України" була відзначена дипломом Почесного члена журі як найкраща робота серед кандидатів на здобуття ступеня магістра.

В квітні 2002 року прийняла участь у державному слуханні.

З квітня по листопад 2002 року працювала на посаді керівника відділу організаційної роботи у Келушському районному центрі соціальних служб для дітей, жінок та молоді. Крім того, виконувала функції керівника відділу організаційної роботи.

З 2002-2011 рр. навчалася в аспірантурі Львівського регіонального інституту державного управління НАДУ при Президентові України на кафедрі європейської інтеграції та права.

ПАСПОРТ ГРОМАДЯНИНА УКРАЇНИ
ПАСПОРТ ГРАЖДАНИНА УКРАИНЫ

Максим'як

Прізвище
Мидія

Ім'я
Любомирівна

по роках
1975 року

Дата народження
місто Камуш

Місце народження

Івано-Франківської області

Підпис

Підпис власника паспорта

Юлія Вікторівна
сфінгому

25.08.2021р.

Сфінгому

А. Максим'як

Максим'як

Прізвище/Фамилия

Мидія

Ім'я/Имя

Любомирівна

по роках

1975 года

Дата народження/Дата рождения

місто Камуш

Місце народження/Место рождения

Івано-Франківської області

жіноча / женский

Камушський МРВ УМВС в

Івано-Франківській області

Камушський ГРО УМВД в

Івано-Франківській області

Підпис посадової особи / Подпись должностного лица

10 вересня / сентября 2002

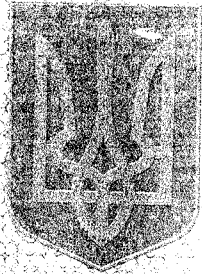
Юлія Вікторівна сфінгому

25.08.2021р.

Сфінгому

А. Максим'як

УКРАЇНА

ДИПЛОМ
СПЕЦІАЛІСТА

ДИПЛОМ

ЛН ВЕН0001013

Мансим'як
(прізвище)
Лідія Любомирівна
(ім'я, по батькові)
закінчила Трикарпатський
університет ім. В. Стефаника

за спеціальністю початкове
навчання і музика

Рішенням державної екзаменаційної комісії
від « 30 » червня 1997 р.

присвоєно кваліфікацію спеціаліста вчитель
початкових класів
і музики

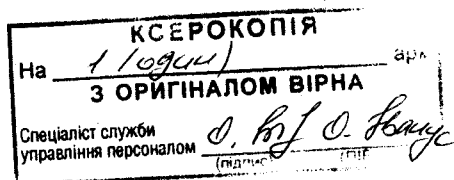

Голова державної
екзаменаційної комісії Мартин
Секретар Лисенко
м. Франківськ « 30 » червня 1997 р.
Реєстраційний № 558

ПК «Україна», Зам. 5-3012, 1995 р.

КСЕРОКОПІЯ
На 1/09/97 арк.
З ОРИГІНАЛОМ ВІРНА
Спеціаліст служби
управління персоналом О. Коз О. Вайде
(підпис) (ПІБ)

ДИПЛОМ
КАНДИДАТА НАУК

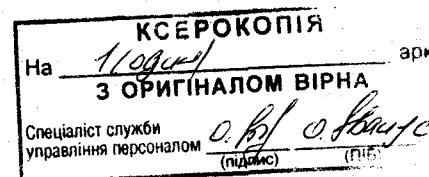
ДК № 008283

видано на підставі рішення Атестаційної колегії

Від 26 вересня 2012 року

Максим'як Лідії Любомирівні
(прізвище, ім'я, по батькові)

Київ

УКРАЇНА

Міністерство освіти і науки, молоді та спорту України

Львівський регіональний інститут державного
(повне найменування вищого навчального закладу, наукової установи)
управління Національної академії державного управління
при Президенті України

на підставі прилюдного захисту дисертації

Максим'як
(прізвище, ім'я, по батькові)
Лідії Любомирівні

присуджено науковий ступінь

кандидата

наук з державного управління
(галузь науки)

із спеціальності

теорія та історія державного управління
(назва)

Голова Атестаційної колегії

Учений секретар

М. П.

МОТИВАЦІЙНИЙ ЛИСТ

претендента на посаду директора Історико-меморіального музею Олекси Довбуша

Максим'як Лідії Любомирівни,

педагога, науковця, управлінця, працівника сфери культури, кандидата наук з державного управління.

Отримавши інформацію з відкритих Інтернет-джерел щодо оголошення, управлінням культури, національностей та релігій Івано-Франківської ОДА, конкурсу на заміщення вакантної посади директора Історико-меморіального музею Олекси Довбуша та схвальні рекомендації колег-науковців, вирішила взяти участь у конкурсному відборі. Прагну очолити вищезазначений заклад культури та застосувати на практиці компетенції з теорії та практики управління у сфері культури, впроваджуючи нові форми та методи діяльності музейної установи, музейного менеджменту, продовжуючи традиції Музею, заснованого світлої пам'яті Володимира Грабовецького, що має поважну історію, музейні традиції, сформовану систему музейної роботи.

Концепція діяльності Історико-меморіального музею Олекси Довбуша мені імпонує, є близькою за напрямками управлінської діяльності у сферах освіти, культури за профілем краєзнавчої, українознавчої, пам'яткоохоронної, музейної, науково-дослідної діяльності, а також варто зазначити, що свого часу Володимир Грабовецький був моїм викладачем історії України, коли я розпочала перші власні студії (навчання) у Прикарпатському університеті імені Василя Стефаника.

Історико-меморіальний музей Олекси Довбуша – це науково-дослідна та культурно-освітня установа, історико-краєзнавчий та меморіальний музей, експозиції якого присвячені народному меснику Олексі Довбушу, очолюваному ним опришківському руху, а також його засновнику, відомому прикарпатському історику Володимиру Грабовецькому, де зібрано та представлено авторську науково-історичну та культурно-мистецьку спадщину науковця.

Музей розкриває особливості опришківського руху на теренах Гуцульщини, Покуття, частково Поділля, створений для вшанування пам'яті про його фундатора, історика, науковця Володимира Грабовецького та продовжує започатковану академіком науково-дослідну та культурно-освітню діяльність щодо історико-документальних свідчень національно-визвольної боротьби українців під проводом Олекси Довбуша.

З метою реалізації концепції стратегічного розвитку закладу культури, розроблено проєкт програми розвитку музейної установи, у якій окреслено завдання на короткострокову та середньострокову перспективу, а саме зосереджено увагу на сучасних тенденціях діяльності у сфері культури:

- I. Створення відкритого музейного простору, зокрема діяльність Музею online.
- II. Діяльність щодо наповнення фондової колекції Музею.
- III. Брендинг, комунікація, інформатизація, цифровізація Музею.
- IV. Наукова, науково-дослідна, культурно-освітня діяльність, розширення аудиторії дослідників та науковців, урізноманітнення форм музейної роботи.
- V. Програмно-цільовий менеджмент Музею.
- VI. Управління та розвиток персоналу.
- VII. Оновлення збірки, інвентаризація, оцифрування фондів, експозицій.

З бажанням до позитивних змін у діяльності музейної установи прагну, щоб Історико-меморіальний музей Олекси Довбуша став майданчиком для осмислення національно-визвольного руху та історичних процесів; символом національної єдності українського народу у боротьбі за свободу та незалежність на рідній землі від поневолювачів; науковим осердям для спадкоємності досліджень опришківського руху; відкритим простором, міждисциплінарною платформою збереження пам'яті про постатей опришківського руху на Гуцульщині Покутті, Бойківщині, його провідника – Олекси Довбуша та про основоположника Музею, науковця, дослідника, українського вченого,

історика, професора, академіка, заслуженого діяча науки і техніки України, доктора історичних наук Володимира Грабовецького; форумом для дискусії про етнічнонаціональну ідентичність, історію, культуру, мистецтво; інтелектуальним і креативним осередком громадських ініціатив.

Переконана, що досягти мети та зреалізувати окреслені завдання допоможе спільна, злагоджена професійна діяльність наукових працівників Музею, власний професійно-кваліфікаційний рівень, багатий досвід діяльності у сферах освіти, культури, державного управління, вміння генерувати ідеї та велике бажання працювати для розвитку Прикарпаття.

Науковці стверджують, що людина, яка хоче досягти успіху, має бути високо інтелектуальною, відзначатися розвинутими комунікативними й організаційними здібностями, багатою уявою, живим розумом, бажанням плідно працювати і допомагати іншим людям, з почуттям гумору, емпатійністю, умінням встановлювати і підтримувати контакти, приваблювати до себе людей, зі здатністю зберігати емоційну врівноваженість у спілкуванні, що поєднується з високою інтелектуальною та емоційною чутливістю. Самореалізація менеджера проявляється, власне, у високих моральних якостях, професійній компетентності, у спроможності захистити гуманістичні цінності людини.

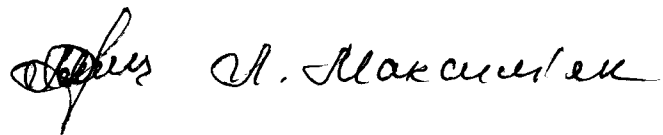
У сучасному розумінні "Музеї – це поліфонічні інклюзивні простори для діалогу про минуле та майбутнє, які сприяють розвитку демократії. Визнаючи та вирішуючи конфлікти і виклики сьогодення, вони зберігають артефакти та зразки для суспільства, захищають різноманітні спогади для майбутніх поколінь та гарантують всім людям однакові права та рівний доступ до спадщини.

Музеї не для прибутку. Вони діють прозоро та активно співпрацюють з різними громадами та для них і збирають, зберігають, досліджують, роз'яснюють, організовують виставкову роботу, покращують розуміння світу, прагнучи сприяти людській гідності та встановленню соціальної справедливості, глобальної рівності та планетарного добробуту".

Прошу Конкурсну комісію розглянути мою кандидатуру для участі у відкритому конкурсному відборі на посаду директора Історико-меморіального музею Олексі Довбуша.

З повагою Лідія Максим'як

25. 08. 2021 р.

Івано-Франківська обласна державна адміністрація
Конкурсній комісії
Управління культури, національностей та релігій
м. Івано-Франківськ, вул. Грушевського, 21

РЕКОМЕНДАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Рекомендую Максим'як Лідію Любомирівну як достойну кандидатку на посаду директора ІСТОРИКО-МЕМОРІАЛЬНОГО МУЗЕЮ ОЛЕКСИ ДОВБУША.

Маючи значний досвід діяльності у царині освіти, науки, культури, державного управління, будучи педагогом, науковцем, державним службовцем Лідія Максим'як проявила себе як творча, креативна особистість, що здатна генерувати нові ідеї, як організатор з лідерським здібностями та нестандартним способом мислення.

Працюючи у Івано-Франківському обласному інституті післядипломної педагогічної освіти у напрямку науковс-дослідної діяльності з педагогами Івано-Франківської області, Лідія Любомирівна зорганізувала та започаткувала діяльність авторської творчої етномайстерні з дослідження історичних, культурних, етнічних, ментальних особливостей субетносів Прикарпаття (бойків, гуцулів, покунян, ополян). Учнівська молодь із закладів освіти Прикарпаття також активно долучається до науково-дослідницької діяльності, організованої у плані українознавства, краєзнавства, етнопедагогіки, етнокультури та етноосвіти. Так здобувачі освіти спільно із науковими керівниками беруть участь у наукових заходах регіонального та всеукраїнського рівнів. У минулому році вперше у Івано-Франківській області відбулася учнівська конференція з етнопедагогіки та краєзнавства "УКРАЇНСЬКА ЕТНОПЕДАГОГІКА ТА НАРОДОЗНАВСТВО НА ТЕРЕНАХ ПРИКАРПАТТЯ: НАУКОВО-ОСВІТНІЙ ТА СОЦІОКУЛЬТУРНИЙ ВИМІРИ", уміло зорганізована кандидатом наук з державного управління Лідією Максим'як. За результатами учнівської конференції підготовлено до друку збірник тез доповідей конференції. Актуальними серед учнівських наукових розвідок були такі напрямки досліджень:

1. Цінності та засоби народознавства, українознавства та етнопедагогіки: рідна мова, історія, міфологія, фольклор, народні мистецтва, ремесла й промисли, спосіб життя родини, праці, поселення та житло, забави та іграшки, дитячий гурт, національні традиції, звичаї, обряди, символи як основа національного виховання та маркери національної ідентичності українського народу.

2. Етнічні особливості побуту та культури етнографічних груп українців: бойків, гуцулів, лемків, ополян, покутян.

3. Місце та роль релігії, церкви у вихованні дітей і молоді.

4. Народні ремесла та промисли як частини нематеріальної культурної спадщини Прикарпаття.

5. Культурна спадщина (дерев'яна сакральна архітектура) на етнічних українських землях.

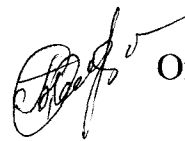
6. Роль музеїв і музейних освітніх програм у збереженні та реконструкції нематеріальної культурної спадщини. Етномузеї, етнопарки, скансени як найбільш ефективна форма збереження та презентації етнокультурної спадщини.

7. Визначні постаті української етнопедагогіки, народної педагогіки, українознавства, гуцульщинознавства. Їх внесок у розвиток освіти, науки та культури на теренах Прикарпаття.

Значною, свого часу, була також управлінська та наукова діяльність Лідії Максим'як на посаді територіального представника Міністерства культури у Івано-Франківській області з питань охорони культурної спадщини та переміщення культурних цінностей (2012-2015 рр.).

Переконана, що власними фаховими здібностями та позитивними людськими якостями Лідія Максим'як на посаді директора ІСТОРИКО-МЕМОРІАЛЬНОГО МУЗЕЮ ОЛЕКСИ ДОВБУША докладе максимум зусиль, щоб довірена їй науково-культурна установа та професійний колектив досягли окреслених концептуальних цілей задля розвитку культурно-освітнього потенціалу Прикарпаття.

Депутат Івано-Франківської обласної ради,
заслужена вчителька України,
членкиня Національної спілки
письменників України та
Національної спілки краєзнавців
України

Оксана Тебешевська

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА
ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ
УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКА ОБЛАСНА РАДА
КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
«ЛЬВІВСЬКИЙ МУЗЕЙ
ІСТОРІЇ РЕЛІГІЇ»

79008, м. Львів, пл. Музейна, 1
тел./факс 235-61-00
235-76-82
Email: lmirlviv@gmail.com

MINISTRY OF THE CULTURE AND
INFORMATION POLICY
OF UKRAINE
LVIV REGIONAL COUNCIL
MUNICIPAL INSTITUTION of LVIV
REGIONAL COUNCIL
«LVIV MUSEUM
OF THE HISTORY OF
RELIGION»
79008, Ukraine, Lviv, Musejna sq., 1
tel./fax. 235-61-00
235-76-82
Email: lmirlviv@gmail.com

Івано-Франківська обласна державна адміністрація
Конкурсній комісії
Управління культури, національностей та релігій
м. Івано-Франківськ, вул. Грушевського, 21

ЛИСТ-РЕКОМЕНДАЦІЯ

Цим листом представляю претендентку на посаду директора Історико-меморіального музею Олекси Довбуша, магістра державного управління та кандидатку наук з державного управління Максим'як Лідію Любомирівну.

Упродовж 2006-2008 років Лідія Любомирівна навчалася у Львівському регіональному інституті Національної академії державного управління при Президентові України на кафедрі європейської інтеграції та права. За час навчання зарекомендувала себе творча, цілеспрямована та вмотивована до науково-пошукової діяльності особистість, як людина, котра має активну життєву позицію.

У 2008 році її магістерська робота на тему: “Державне управління у сфері культури: європейський досвід для України” (науковий керівник к.і.н., доцент О. Киричук) була представлена на конкурс магістерських робіт та отримала схвальні відгуки від колег-науковців Інституту. Рішенням конкурсної комісії наукова праця Максим'як Лідії Любомирівни була відзначена Дипломом II ступеня, а її авторка - отримала рекомендацію продовжити навчання в аспірантурі Інституту.

Того ж року, Максим'як Лідія Любомирівна, склавши конкурсні випробування, поступила в аспірантуру Львівського регіонального інституту державного управління НАДУ при Президентові України, де на кафедрі європейської інтеграції та права продовжила наукову роботу над дисертаційним дослідженням “Державне управління у сфері культури: європейський досвід для України”, яке успішно завершила у 2012 році.

12 квітня 2012 року відбувся публічний захист її кандидатської дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного

управління за спеціальністю 25.00.01 – теорія та історія державного управління

26 вересня 2012 року Наказом Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України від 26 вересня 2012 року № 1048 “Про затвердження рішень Атестаційної колегії Міністерства освіти і науки, молоді та спорту щодо присудження наукових ступенів і присвоєння вчених звань від 26 вересня 2012 року” Максим’як Лідії Любомирівні присуджено науковий ступінь кандидата наук з державного управління за спеціальністю 25.00.01 – теорія та історія державного управління.

Мені, як науковому наставнику, консультанту, імпонують такі риси характеру претендентки на керівну посаду: організованість, послідовність, справедливість, відповідальність, доброзичливість, тактовність, життєрадісність, наполегливість та оптимізм.

Упродовж навчання Лідія Любомирівна була модераторкою декількох секцій Міжнародних науково-практичних конференцій організованих Львівським музеєм історії релігій та музеєм-заповідником “Жовківський замок” з питань музейної справи, охорони культурної спадщини, розвитку царини культури та її державної підтримки. Зокрема, Максим’як Лідія Любомирівна була активним учасником багатьох щорічних міжнародних наукових конференцій ЛМІР «Історія релігій в Україні» і була модератором секцій «Сакральне мистецтво»

Авторка низки наукових статей, доповідей з питань музейництва, державної музейної політики, музейного менеджменту, учасниця наукових та науково-практичних конференцій.

З 2012-2015 рр. - працівниця центрального апарату Міністерства культури України.

Враховуючи вищенаведене, рекомендую Максим’як Лідію Любомирівну як досвідченого фахівця у сфері культури. Переконана, що на посаді керівника музею вона продовжить роботу задля розвитку науково-культурної установи, застосовуючи увесь свій досвід та творчий потенціал.

Заступник директора з наукової роботи
КЗ ЛОР «Львівський музей історії релігії»,
кандидат історичних наук, доцент

Олександра Киричук

УКРАЇНА

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

НАУКОВО-ДОСЛІДНИЙ ІНСТИТУТ
УКРАЇНОЗНАВСТВА

Вул. Ісаакяна, 18, м. Київ, 01135
Тел. 236-01-28
ndiukr@gmail.com
код ЄДРПОУ 39372167

RESEARCH INSTITUTE OF
UKRAINIAN STUDIES

18 Isaakiana str., Kyiv, 01135
Tel.: 236-01-28
ndiukr@gmail.com
code EDRPOU 39372167

Від 17.08.2021 р. № 194
На № _____ Від _____

Івано-Франківська обласна державна адміністрація
Конкурсній комісії
Управління культури, національностей та релігій
м. Івано-Франківськ, вул. Грушевського, 21

РЕКОМЕНДАЦІЙНИЙ ЛИСТ

Рекомендуємо Вам Максим'як Лідію Любомирівну, науковця, педагога, організатора культурно-освітньої та науково-дослідної діяльності зі здобувачами освіти та педагогічними працівниками закладів освіти Івано-Франківської області в галузях етнопедагогіки, українознавства, краєзнавства, етнодіяльності, етнокультури та етноосвіти. Фахівця, котрий започаткував актуальні напрямки культурно-освітньої, науково-пошукової та науково-дослідницької діяльності зі здобувачами освіти та педагогічними працівниками, які здійснюють науково-дослідну роботу з етнології, етнокультури, краєзнавства, українознавства, етнотрадицій тощо. Свідченням цього є організовані на високому професійному рівні наукові та науково-методичні заходи. Зокрема, у 2021 р. проведена Перша учнівська конференція з етнопедагогіки та народознавства «Українська етнопедагогіка та народознавство на теренах Прикарпаття: науково-освітній та соціокультурний виміри», обласний конкурс науково-дослідних робіт з українознавства, ряд методичних заходів.

За результатами учнівської конференції сформовано електронний збірник матеріалів конференції з рекомендацією науково-методичної ради Івано-Франківського ОІППО щодо подання матеріалів конференції до друку (Українська етнопедагогіка та народознавство на теренах Прикарпаття: науково-освітній та соціокультурний виміри: матеріали Першої учнівської наукової конференції з етнопедагогіки (30 жовтня 2020 року) / автор-

упорядник Л. Максим'як. – Івано-Франківськ.: Івано-Франківський обласний інститут післядипломної педагогічної освіти, 2021. 111 с.).

За науково-методичної підтримки та супроводу лабораторії педагогічного досвіду та етнопедагогіки, у якій працює Лідія Любомирівна, здобувачі освіти та їх наукові керівники з Івано-Франківщини беруть участь у щорічних Міжнародних конкурсах з українознавства, організованих Науково-дослідним інститутом українознавства Міністерства освіти і науки України, представляючи оригінальні науково-дослідні роботи та заслужено посідають призові місця. Варто зазначити, що у 2020 році Івано-Франківська область стала рекордсменом за кількістю перемог у XIII Міжнародному конкурсі з українознавства. Тоді, із 29 поданих на конкурс науково-дослідницьких робіт, юні науковці здобули 20 призових місць. Цього року, 17 учасників стали призерами XIV Міжнародного конкурсу з українознавства. Відрадно, що юні науковці спільно із науковими керівниками обирають предметом науково-дослідницьких проєктів автентичні, прикладні теми та актуальні українознавчі напрямки.

Доречно відзначити науково-методичну роботу, яку проводить Лідія Любомирівна з педагогічними працівниками у сфері дослідження історико-культурних та ментальних особливостей етногруп Прикарпаття: бойків, гуцулів, ополян, покутян. Також започатковано роботу із педагогами, керівниками шкільних історичних, етномузеїв з метою надання їм науково-методичної допомоги щодо функціонування шкільних культурно-освітніх осередків.

Максим'як Лідія Любомирівна є науковцем, кандидатом наук з державного управління, до сфери наукових інтересів якої належать управління соціокультурною діяльністю, музейний менеджмент, культурна спадщина, художня культура, державне управління у сфері освіти та культури. Авторка низки наукових статей, доповідей з питань державного управління у сфері культури, учасниця наукових конференцій.

Переконані, що Максим'як Лідія Любомирівна, як претендент на посаду директора Історико-меморіального музею Олекси Довбуша, гідна того, щоб очолити цей заклад культури, продовжити існуючі традиції установи культури та запровадити новачі в музейній діяльності, оскільки має значний досвід діяльності, зокрема управління у сферах освіти та культури.

Директор НДІУ

Виконавець:

Олена Газізова (067-430-450-88)

Сергій Наливайко

КОНЦЕПЦІЯ СТРАТЕГІЧНОГО РОЗВИТКУ
ІСТОРИКО-МЕМОРІАЛЬНОГО МУЗЕЮ ОЛЕКСИ ДОВБУША
на період з 2021-2026 рр.

Підготовлено Максим'як Лідією Любомирівною, претенденткою на посаду директора Історико-меморіального музею Олекси Довбуша

Кожен музей це, в першу чергу — його колекція.
Колекція — те, що визначає діяльність музею.

Історико-меморіальний музей Олекси Довбуша — це наукова та культурно-освітня установа, історичний музей, експозиції якого присвячені народному меснику Олексі Довбушу, очолюваному ним опришківському руху, а також меморіальний музей, заснований відомим прикарпатським істориком Володимиром Грабовецьким, у котрому зібрано та представлено його науково-історичну та культурно-мистецьку спадщину.

Історична довідка та хронологія становлення

Історико-меморіальний музей Олекси Довбуша (далі — Музей) створений в Івано-Франківську у вересні 1995 року, спершу працював як громадський музей, а у 1997 році, отримав статус державного.

Експозицію музею побудовано з найцікавіших історичних матеріалів часів опришківського руху та мистецьких творів, присвячених народному меснику Олексі Довбушу. До складу експозиції входять матеріали з колекції відомого українського вченого, історика, професора, академіка, заслуженого діяча науки і техніки України, доктора історичних наук Володимира Грабовецького.

Світлої пам'яті академік Володимир Грабовецький зібрав велику кількість архівних матеріалів про життя, побут та боротьбу Олекси Довбуша проти польської шляхти й орендарів. В експозиції Музею містяться оригінали та копії судових протоколів, складених під час слідства над побратимами Олекси Довбуша, актові матеріали з історії соціально-економічних відносин, твори поетів, прозаїків, драматургів, композиторів, художників, кінематографістів.

Підстави для розвитку стратегічного плану Музею

Закон України “Про культуру”.

Закон України “Про музеї та музейну справу”.

Наказ управління культури, національностей та релігій про проведення конкурсного відбору на посаду директора Історико-меморіального музею Олекси Довбуша.

Візія

Музей розкриває особливості опришківського руху на теренах Гуцульщини, Покуття, частково Поділля, створений для вшанування пам'яті про його фундатора, науковця Володимира Грабовецького та продовжує започатковану академіком науково-дослідну та культурно-освітню діяльність щодо історичних, документальних свідчень національно-визвольної боротьби українців під проводом Олекси Довбуша.

Музей має стати:

- символом національної єдності українського народу у боротьбі за свободу та незалежність на рідній землі від поневолювачів;
- майданчиком для осмислення національно-визвольного руху та історичних процесів;
- науковим осердям для спадкоємності досліджень опришківського руху;
- відкритим простором, міждисциплінарною платформою збереження пам'яті про постатей опришківського руху на Гуцульщині Покутті, його провідника – Олекси Довбуша та про засновника Музею, науковця, дослідника, українського вченого, історика, професора, академіка, заслуженого діяча науки і техніки України, доктора історичних наук Володимира Грабовецького;
- форумом для дискусії про етнонаціональну ідентичність, історію, культуру, мистецтво;
- інтелектуальним і креативним осередком громадських ініціатив.

Місія

Місія Історико-меморіального музею Олекси Довбуша – збереження, презентація та поширення в Україні та світі історії про боротьбу українців з поневолювачами за здобуття національної незалежності та особистої свободи й гідності задля становлення сучасниками демократичного суспільства в Україні, на прикладах опришківського руху на Гуцульщині та Покутті (XVI-XVIII ст.).

Місія реалізовується через статутні завдання посеред яких:

- збір, збереження, дослідження, архівних, фотодокументальних, речових пам'яток про життя та побут українців Карпат, учасників опришківського руху, їх провідника Олекси Довбуша та побратимів;
- популяризацію наукової спадщини прикарпатського вченого, історика, професора, академіка, заслуженого діяча науки і техніки України, доктора історичних наук Володимира Грабовецького;
- продовження науково-пошукової діяльності щодо пошуку історико-документальних свідчень опришківського руху на теренах Гуцульщини, Покуття, Бойківщини;

- проведення досліджень у галузі наукового комплектування фондів;
- систематизація музейних колекцій;
- розроблення наукових концепцій, тематико-експозиційних планів діючих експозицій, наукових паспортів, текстів екскурсій, лекцій, музейних занять, наукових довідок тощо;
- створення (оновлення) експозицій виставок та проведення на їх основі науково-дослідної та культурно-освітньої діяльності;
- організація та проведення тематичних науково-практичних конференцій, музейних форумів, дискусійних клубів, музейних посиденьків тощо;
- підготовка друкованих та цифрових (електронних) видань: буклетів, путівників, каталогів, наукових статей, збірників тез науково-практичних конференцій;
- виготовлення рекламної продукції, промо-роликів про діяльність Музею;
- популяризація діяльності Музею у ЗМІ, інтернет-ресурсах, сайті Музею, сторінці у Facebook, Вікіпедії тощо;
- надання культурних послуг, екскурсійна діяльність тощо;
- сприяння підвищенню загальноосвітнього, фахового культурного рівня широких верств населення, виховання у підростаючого покоління почуття патріотизму, пошани української історії, етнокультури, етнотрадицій тощо;
- створення умов для професійного зростання персоналу Музею;
- реалізація інших завдань, передбачених Статутом Музею.

Цінності

Свобода та відкритість. Вважаємо музей незалежним місцем ідей, діалогу і спільної дії, де збірка, програмна діяльність і громадський простір надихає відвідувачів на відкритість, пізнання і співтворчість.

Доступність та інклюзивність. Створюємо умови для широкого доступу до ідей, концептів, колекцій, програм, простору, команди, кола друзів. Визнаємо внесок всіх причетних спільнот, максимізуємо освітні можливості та соціальні результати.

Партнерство і довіра. Прагнемо міждисциплінарної внутрішньої та зовнішньої співпраці за принципом взаємовигоди та довіри.

Сміливість та прийняття ризиків. Підтримуємо експериментування у різних формах діяльності задля створення високоякісного музейного продукту і надання кращих послуг для відвідувачів.

Критичність мислення. Застосовуємо навички історичного аналізу для глибшого вивчення минулого і кращого розуміння сьогодення, генерування нових актуальних смислів.

Досконалість, професійність. Запроваджуємо найвищі стандарти в управлінні Музеєм, збіркою, програмами, послугами та продуктами, стимулюємо неперервний індивідуальний та інституційний розвиток.

Лідерство, ініціативність, відповідальність. Віримо в спроможність Музею ініціювати громадську активність та діалог, виступати спадкоємцем наукових досягнень, бути соціально відповідальним.

Гідність, чесність, чутливість. Виявляємо шанобливість, увагу та визнання своїм відвідувачам, благодійникам, прихильникам, партнерам, волонтерам та співробітникам. Виконуємо роботу з найбільшою публічністю та підзвітністю.

Креативність та інноваційність. Віднаходимо нові можливості й інноваційні шляхи роботи, щоб наші відвідувачі відчували себе зацікавленими, натхненними, збагаченими новими емоціями, знаннями, досвідом.

Гнучкість, динамічність. Активно і своєчасно реагуємо на мінливі та специфічні потреби нашої цільової аудиторії.

Наші партнери та цільова аудиторія

- школярі, студенти, молодь;
- творча інтелігенція, інтелектуали;
- журналісти, медійники;
- дослідники і науковці;
- музейні фахівці;
- викладачі, вчителі, митці;
- туристи.

Стратегічні активи

ПАМ'ЯТЬ, яку ми зберігаємо.

ЛЮДИ, яких ми шануємо.

КОЛЕКЦІЇ, за які ми дбаємо.

ІДЕЇ, які ми генеруємо.

РЕПУТАЦІЯ, яку ми захищаємо.

УНІКАЛЬНІСТЬ, яку ми плекаємо.

Спрямованість музею

Музей збирає, зберігає, досліджує, експонує та популяризує речові, документальні та нематеріальні свідчення про опришківський рух Карпатського краю та інші вияви боротьби за незалежність, свободу, честь та гідність українського народу, зберігає і вшановує пам'ять про провідників опришківського руху, фасилітує наукову дискусію з питань історії, зокрема рідного краю, етнокультури, етноосвіти, стимулює творчість і критичне мислення, активізує і об'єднує ініціативи, консолідує зусилля, гуртує спільноту, суспільство.

Музей складається з двох експозиційних залів та музейної кімнати, присвяченої вшануванню пам'яті про фундатора Музею Володимира Грабовецького, який відійшов у засвіти 4 грудня 2015 року.

Експозиція першого залу розпочинається зі стенду, котрий присвячено засновнику музею Володимиру Грабовецькому. У вітрині представлені наукові видання музею Олекси Довбуша, основним з яких є багатовіковий літопис Прикарпаття. Наступна експозиція цього залу присвячена Галицько-Волинському князівству, у вітринах багато історичної літератури про історію та мистецтво Галицько-Волинського князівства XII-XIII ст., два великі портрети князів Ярослава Осмомисла і короля Данила Галицького, зображення діячів Галицької культури XIII ст. – Авдія, Тимофія та Митуси. Експонуються картини боротьби мешканців Прикарпаття під проводом Мухи, Семена Височана та Івана Грабівського проти шляхетського безправ'я 1648 року.

Другий зал експозиції присвячено розкриттю соціально-економічних передумов, які спричинили піднесення опришківського руху під проводом Олекси Довбуша: письмові документи, карти, схеми, а також малярські та скульптурні зображення, що ілюструють становище Галичини під Польщею у першій половині XVIII ст. та діяльність легендарного героя Карпат. Експозиційний зал починається з літопису діяльності Олекси Довбуша, де демонструється картина “Олекса Довбуш” невідомого художника XVIII ст., також привертає увагу і велике панно В. Масюткіна “Олекса Довбуш у Чорногорі” 1953 року. На достовірність історичної постаті Олекси Довбуша вказують фотокопії документів судових книг, маніфест Олекси Довбуша проти панів, гетьманські універсали та протоколи допитів побратимів Олекси Довбуша.

Музейна експозиція також насичена роботами відомих художників, які ілюструють життя та діяльність Олекси Довбуша. В окремій вітрині демонструються опришківські реквізити, зброя, автентична Довбушева бартка. Засновником Музею, Володимиром Грабовецьким, було зібрано всю художню літературу про народного героя, починаючи ще з 1840 року. Представлено письмові документи про діяльність послідовників опришківського руху – ватажків Василя Баюрака та Івана Бойчука.

Вагоме місце працівники Музею приділяють науковій та науково-дослідницькій роботі. Музей є науково-методичним центром, який тісно співпрацює з учнівською та студентською молоддю міста, області та України. На базі музейної установи проводяться науково-практичні заняття із студентами Інституту історії, політології та міжнародних відносин Прикарпатського Національного університету ім. Василя Стефаника, уроки з історії України з учнями 5-х та 8-х класів за тематикою національно-визвольного руху на західноукраїнських землях XV-XVIII ст.

При музеї діє “Школа юних музеєзнавців”.

Пріоритетом наукової роботи музею є видання наукових монографій працівниками музею, окремо чільне місце займають монографії доктора історичних наук Володимира Грабовецького. Академік видав низку

монографій, якими поповнилися фонди бібліотек та музеїв області, а саме: наукові видання “З літопису Коломийського осередку Запорізької Січі (До 400-річчя першого походу запорожців)”, праці про Прикарпаття, видання, присвячене історії Коломиї.

За життя, Володимир Грабовецький працював над створенням багатотомного літопису Прикарпаття в 50 томах, з яких побачило світ 18 томів.

Пріоритетні напрямки проєкту програми розвитку Музею

- I. Брендинг, комунікація, інформатизація, цифровізація, інклюзивність Музею.
- II. Діяльність Музею online. Розвиток музейного простору.
- III. Управління та розвиток персоналу.
- IV. Фінансове забезпечення та управління.
- V. Статутна діяльність.
- VI. Програмно-цільове забезпечення діяльності Музею.
- VII. Оновлення збірки, інвентаризація, оцифрування фондів, експозицій.

Основний вид економічної діяльності 91.03

“Діяльність із охорони та використання пам'яток історії, будівель та інших пам'яток культури”.

Структура музейної колекції

- I Експозиційна зала демонструє наукове підґрунтя діяльності Музею;
- II Експозиційна зала присвячена опришківському руху на теренах Галичини та Буковини (XVI – XVIII ст.);
- III Музейна кімната присвячена засновнику Музею – академіку, доктору історичних наук Володимирі Грабовецькому.

Розташування музею

Контактна інформація.

Місцезнаходження юридичної особи: 76018, Івано-Франківська обл., місто Івано-Франківськ, ВУЛИЦЯ ГЕТЬМАНА МАЗЕПИ, будинок 1
Телефон: (03422) 25729

Контекст стратегічного середовища музею (крізь призму SWOT-аналізу)

Сильні сторони та сприятливі фактори:

- локація Музею;

- відремонтоване приміщення;
- наявність цінного музейного зібрання, авторської колекції наукової спадщини Володимира Грабовецького та науковців Музею;
- налагоджені партнерські взаємини та активна співпраця з іншими музейними закладами області та України тощо;
- налагоджена співпраця із закладами освіти Івано-Франківщини різних рівнів;
- діяльність “Школи юних музейників”;
- професійність музейного персоналу;
- доступні ціни на платні послуги.

Слабкі сторони та загрози:

- недостатнє інформаційне поле про діяльність Музею;
- відсутність музейного сайту, сторінки у Facebook, YouTube-каналу, корпоративних інформаційних інструментів;
- недостатня співпраця з мас-медіа;
- потребує додаткового розгортання простір науково-дослідної та культурно-освітньої діяльності Музею;
- доречно урізноманітнити організаційні форми музейної роботи (створити календар пам’ятних дат за профілем діяльності Музею, планування діяльності Музею, надання послуг у сфері культури, пропагування науково-дослідної та культурно-освітньої діяльності серед здобувачів освіти, проведення учнівських та студентських конференцій, дискусій, музейних клубів, лекцій, клубів вихідного дня, майстер класів тощо);
- потребує широкої популяризації науково-дослідна та культурно-освітня діяльність Музею (екскурсії, туристичні маршрути, робота з архівними документами, історико-культурні етноекспедиції тощо);
- недостатнє фінансування музею (для оновлення експозицій, реставрації музейних предметів, закупівлі музейних предметів, стажування науковців на базі провідних історико-меморіальних музеїв України);
- оснащення Музею охоронною та пожежною сигналізацією;
- доречно ввести до штатного розпису посаду програміста чи працівника з інформаційних технологій (чи укласти цивільно-правову угоду з надання послуг у напрямі інформатизації, цифровізації Музею);
- потребує оновлення комп’ютерне обладнання (відео-монітори, динаміки, цифрові камери тощо);
- дороговкази до Музею (непомітні або відсутні);
- оновлення сучасним обладнанням та засобами експозицій Музею (додаткове освітлення експозицій, аудіо-, відео- контент з урахуванням інклюзивності);
- відсутність сучасного устаткування для контролю температурно-вологісного режиму, кондиціонування повітря.

Стратегічні пріоритети та завдання на 2021-2026 рр.

- I. Створення відкритого музейного простору (діяльність Музею online).
- II. Формування (оновлення) фондової колекції Музею.
- III. Брендинг, комунікація, інформатизація, цифровізація, інклюзивність Музею.
- IV. Наукова, науково-дослідна, культурно-освітня діяльність, розширення аудиторії дослідників та науковців, урізноманітнення форм музейної роботи.
- V. Програмно-цільовий менеджмент Музею.
- VI. Управління та розвиток персоналу.
- VII. Очікувані результати.

Першочергові завдання до проєкту програми розвитку Історико-меморіального музею Олекси Довбуша на 2021-2026 рр.

- I. Управління та розвиток персоналу:
 - ✓ переглянути організаційну структуру Музею (2021-2022);
 - ✓ музейний менеджмент; вектори музейної діяльності (2021-2022);
 - ✓ забезпечення підготовки та підвищення фахової кваліфікації музейних кадрів, їх правовий і соціальний захист (2021-2026);
 - ✓ залучення фахівця з інформаційних технологій (2021-2022).
- II. Брендинг, комунікація, інформатизація, цифровізація, інклюзивність музею:
 - Розроблення бренду Музею, логотипу, рекламної продукції, брошури, банеру, опис режисерського задуму для зйомки фільму про діяльність Музею (2021-2022);
 - Створення сайту Музею, Facebook-сторінки, YouTube-каналу, корпоративного цифрового середовища (2021-2022);
 - Наповнення інформацією про Музей сторінки у Вікіпедії (2021-2026);
 - Створення промо-ролика про засновника Музею, його діяльність та наукову спадщину (2023-2024);
 - Оцифрування фондів, колекцій, збірок (2021-2026);
 - 3D-тур музейними кімнатами (2022-2023);
 - Екскурсійна діяльність (2021-2026);
 - Розроблення туристичних маршрутів (2021-2022).
- III. Розвиток музейного простору:
 - розширення та розвиток мережі Музею (плідна співпраця із музеями області за профілем) (2021-2026);

- укладання угод про науково-дослідну співпрацю з профільними музеями Івано-Франківської області (2021-2022);
- укладання угоди про наукову-дослідну та культурно-освітню співпрацю із Прикарпатським національним університетом (факультетом туризму; факультетом історії, політології і міжнародних відносин) (2021-2022);
- продовження роботи “Школи юних музейництва” (2021-2026);
- формування сучасної інфраструктури музейної справи (оновлення музейного обладнання, атрибутів, виготовлення банерів) (2021-2026).

IV. Статутна діяльність:

- проведення фундаментальних і прикладних наукових досліджень (2021-2026);
- організація та проведення щорічних конференцій, музейних читань, відзначення Міжнародного Дня Музеїв (18 травня), круглих столів, дискусійних клубів, тематичних зустрічей, аудіо-, телепрограми тощо (2021-2022), (2021-2026);
- виставкова, екскурсійна діяльність, туристичні маршрути “Стежками Олекси Довбуша” (Верховина, Печеніжин, Космач, Кути, Коломия, Івано-Франківськ, Болахів (Бубнище), Яремче) (2021-2022);
- заснування музейного часопису “Легендарний Довбуш” (друкований, цифровий) (2021-2026);
- підготовка календаря пам’ятних дат діяльності Музею (2021-2022);
- створення музейної книгозбірні (2021-2022);
- видання збірника праць (статей, тез доповідей, наукових повідомлень) (2021-2026);
- підготовка до відзначення 30-річчя Історико-меморіального музею Олекси Довбуша з часу заснування (30.09.1995 р. засновано Музей – 30.09. 2025 р. – 30 річниця діяльності Музею) (2021-2025), ;
- започаткувати учнівсько-студентський конкурс есе “Довбуш – легенда Карпат”. Видання учнівсько-студентських есеїв (2021-2023).

V. Програмно-цільове забезпечення діяльності музею:

1. Розроблення програми бюджетного фінансування з метою реалізації статутної діяльності Музею (2021-2022);
2. Напрацювання концепції залучення позабюджетних, додаткових джерел фінансування Музею (спонсорство, меценатство, філантропія, фандрейзинг) (2021-2026);
3. Надання платних послуг (відповідно до постанови КМУ “Про затвердження переліку платних послуг, які можуть надаватися державними і комунальними закладами культури” від 12 грудня 2011 р. № 1271) (2021-2026).
4. Забезпечення охорони приміщення Музею (охоронна та пожежна сигналізація), підготовка проекту бюджетної програми (2021-2026);

VI. Оновлення збірки, інвентаризація фондів (2021-2022).

VIII. Фінансове забезпечення та управління:

Проаналізувати виконання чинних програм бюджетного фінансування розвитку закладу культури (2021-2022).

IX. Реалізація статутних завдань. Науково-дослідна, культурно-освітня діяльність, комплектування музейних зібрань, експозиційна, фондова, видавнича, реставраційна, виставкова, пам'яткоохоронна робота, а також діяльність, пов'язана з науковою атрибуцією, експертизою, класифікацією, державною реєстрацією та усіма видами оцінки предметів, які можуть бути визначеними як культурні цінності, з метою включення до Музейного фонду України (2021-2026).

Основний вид економічної діяльності Музею: 91.03 "Діяльність із охорони та використання пам'яток історії, будівель та інших пам'яток культури".

Програму заплановано реалізувати за бюджетні кошти та за кошти залучені з додаткових джерел.

Під час підготовки концепції розвитку закладу культури використано матеріали із відкритих інтернет-джерел.

Підготовлено Максим'як Лідією Любомирівною, претенденткою на посаду директора Історико-меморіального музею Олекси Довбуша.

21 серпня 2021 року

